

Por. pentru
partea

de pe la
Nr. 257
15

~~Jur. 002~~

Bucuresti

O JUDECATĂ INTRE HAGII

(Anexă la „Negustorii de Odinioară“)

DE

Dr. NICOLAE I. ANGELESCU

~~256/27887~~

~~214111~~

1 9 3 4

„TIPARNIȚA“, Strada Dr. Istrate No. 10

~~41351/955~~

BIBLIOTECA

Institutului de Istorie a Poporului
de pe lângă C. al P.M.R.

Nr. ....

O JUDECATĂ INTRE HAGII

(Anexă la „Negustorii de Odinioară“)

DE

Dr. NICOLAE I. ANGELESCU

522536

B80000

1 9 3 4

„TIPARNIȚA“, Strada Dr. Istrate No. 10

75878(R)

BIBLIOTECA CENTRALA UNIVERSITARA
BUCURESTI
COTA 156 735

RC 262¹²

B.C.U. Bucuresti

C20046904

O JUDECATA
INTRE HAGII

(Anexă la „Negustorii de Odinioară“)

DE

Dr. NICOLAE I. ANGELESCU

În scrierile noastre, am arătat că cea mai mare parte din tovărășiile dintre negustori, se făcea cu contracte sub iscălitură privată și că ele se executau și se desfăceau fără intervenținea justiției. Se găseau însă și tovărășii, ce e drept, foarte puține, care se terminau cu judecăți.

Despre una din aceste tovărășii, voim să vorbim în rândurile de mai jos.

Cam pe la anul 1795, Hagi Enache și Hagi Ivan, ambii negustori abagii, se întovărășesc și deschid o prăvălie în ulița Abagiilor, care dădea în fosta Uliță Mare, care pe atunci, se numea Ulița Lipițanilor. Ulița Abagiilor strângea — în acele vremuri — laolaltă, pe cei mai importanți negustori din această branșă, printre care putem cita pe Hagi Dinu Sin Ghițu, Stroe Sin Ioan, Tănase Gheorghe, Petre Sin Ioan, Dumitru Sin Pavel, Enciu Sin Constantin și Ilie Sin Cristea.

Hagi Enache era știutor de carte, iar Hagi Ivan nu știa decât să iscălească. Socotelile negustoriei le purta Hagi Enache, care ținea casticul prăvăliei și care, după cum se vede, din anaforaua d-lui Vel Logofăt, „aveau o pungă și o cheltuială”.

Tot din această anafora se vede, de altfel, că tovărășia dintre Hagi Enache și Hagi Ivan se făcuse fără contract, sau zapise și a urmar, tot astfel, de la leat 1812, când a murit Hagi Ivan, soful Luxandrei Hagiica, până la 1814, când Hagi Stama a luat locul lui Hagi Enache, fratele lui, care murise de ciumă în anul 1813. La socoteala făcută în 1814, capitalul Hagichei se statornici la 17.000 de taleri și atunci s'a făcut contract de tovărășie în regulă între Hagi Stama și Luxandra Hagi Ivan. După câte știm, acesta este cel dintâi contract de tovărășie între un negustor și o femeie și el este premergător comerțului ce l'au făcut mai târziu femeile pe numele și răspunderea lor. Astfel, avem la București, prima femeie care a avut firma înscrisă la Trib. de comerț, pe Alexandrina Assan, mama fraților Gheorghe și Vasile Assan, din care cel dintâi a fost Președintele Camerei de comerț și industrie din București, iar mai târziu, pe Sofia Luther, care la moartea sofului său, în anul 1890, a urmat cu fabricațiunea și comerțul berei pe numele său.

Ce era acest negoț de abagerie și ce importanță avea la acea epocă, vom căuta să deslușim, atât din cele ce am putut noi aduna, cât și din cele ce vom găsi în cartea de judecată despre care vorbim.

Importanța și vechimea negoțului de abagerie ¹⁾ rezultă între altele și din faptul că strada unde erau înșirate prăvăliile acestui ne-

---

¹⁾ Duca Vodă care a venit de copil din Grecia, a fost băiat de prăvălie la un abagiu din Iași. De acolo, după câțva timp a fost luat copil de casă de către Domnitorul Vasile Lupu.

goș, împreună cu a mărgelarilor, a boiangii-
lor, a saidacarilor (șelarilor), dădeau în Ulița
Mare, care cu mult înaintea anului tovărășiei
despre care vorbim, era centrul negoșului de
atunci. Gion în a sa Istorie a Bucureștilor, scrie
că „în timpul lui Ion Vodă Mavrocordat, la
1716, s'a aprins focul în mijlocul târgului, în
ulița Abagiilor și în Ulița Mărgelarilor pe lângă
Curțile Domnești, la spate”.

Din actele de judecată, vedem că în 3—4
ani, din câștigul acestei tovărășii, s'a putut
cumpăra o vie, un scaun de carne (de măcelărie)
cu locul lui, precum și o prăvălie. Dar chiar
din suma banilor ce tovarășii pusese în acest
negoș, se vede importanța lui, cu toate schim-
bările intervenite în tovărășie.

În 1814, după moartea lui Hagi Ivan și
a lui Hagi Enache și înlocuirea lor în tovărășie,
prin Hagi Stama, fratele lui Hagi Enache și
prin Luxandra Hagiica, soția lui Hagi Ivan,
se alege partea de capital soției lui Hagi Ivan,
suma de 17.000 talere, care împreună cu aceia
a lui Hagi Stama, constituia un capital destul
de important pe acea vreme și care arăta im-
portanța negoșului acestei tovărășii. Din ne-
fericire, zizanja care intrase între tovarăși îi duse
la procese, care au trecut prin toată filiera
judecătorească de atunci, dela simpla judecată
a starostiei abagiilor, până la marea judecată
a Divanului Domnesc.

Este de observat că, în pricinile comerciale,
pe lângă instanțele de judecată ordinare, mai
existau și starostiile ca instanțe speciale, chemate
a judeca pricinile breslașilor respectivi.

Aceste instanțe speciale apar ca adevărate
instanțe de arbitraj formate din judecători, cu-

noscători ai breslelor și în consecință, capabili să dea hotărâri cât mai drepte.

Dar încă o caracteristică a acestor instanțe de breslași o formează faptul că judecata lor era extrem de rapidă și că de cele mai multe ori se termina cu împăcarea părților, tranzație, etc.

Din istorisirea publicată în cuprinsul acestei lucrări, rezultă aceste caracteristici.

Din cuprinsul cărței de judecată ¹⁾ se pot trage oare care însemnări care ne deslușesc o sumă de obiceiuri care privesc felul cum se urma în asemenea cazuri. *)

Costache Negruți a tipărit în anul 1851 o anecdotă care biciuia acest mod de a se redacta hotărârile logofeției. Cum această scriere a lui Costache Negruți, se raportează la o judecată între doi negustori bucureșteni și cum prin ea, se face apologia judecății la Starostiile de negustori, care se făcea cu dreptate și fără multă pierdere de timp, o transcriem aci:

„Când eram la București, un om de duh îmi spunea o anecdotă de la 1826 a Domnitorului Grigore Ghica.

Intr'o zi, printre alte hârtii, Logofătul al

---

¹⁾ Comentariile juridice din această carte de judecată sunt alcătuite de dl. Lucian Burchi, avocat, director la Camera de Comerț și Industrie din București.

*) În general aceste anaforale (referate) ale Logofeției dreptății erau lungi și conțineau multe fraze încâlcite, unele din ele chiar fără nici un înțeles ceiace nu întotdeauna era gustat de Domnitor.

doilea îi înfățișă o anafora a Divanului pe vre-o trei patru coale de hârtie:

După ce îi citi vre-o două părți din ea:

— Ce e acea? întrebă Vodă.

— O anafora a Divanului în pricina unor bani ce pretinde Stoica dela Mihali.

— Cine's aceia?

— Doi neguțatori de aci din oraș!

— Și ce zice Divanul?

— Zice că, deși Stoica are dovadă că are să ia o sumă de bani de la Mihali, dar Mihali întâmpină că acei bani erau..... fiindcă.., pen-trucă..... să văd ce zice..,

— Citește dintâi, zise Ghica.

Logofătul al doilea începu a citi anaforaua. Domnul asculta.

Acum era pe la a șasea față.

— Am uitat câte ai spus până aci, logofete, zise Vodă. Incepe dintâi.

Bietul funcționar, vărsând sudori, reîncepu ce-tirea care acum, merse până la încheierea ce se sfârșea cu obișnuita formulă: „iar desăvârșita hotărâre rămâne la înțelepciunea Măriei Tale”.

— Și ce hotărâre să dea înțelepciunea mea, zise Ghica, când din toate zisele și deszisele lor, n'am înțeles nimic? La început are dreptate Stoica, la mijloc Mihali și la coadă și Stoica și Mihali. Aferim! buni judecători am! Și de câtă vreme se lănțuește pricina asta?

— De patru ani.

— Patru ani! și pentru ce n'a trimis-o în cercetare starostiilor de isnașuri, după cum e obiceiul între breslași?

— Nu știu!

— Buiurdisește-o către starostii breslelor ca s'o cerceteze, s'o pue la cal, și să-mi facă mie deadreptul anafora.

Funcționarul făcu ce i se porunci.

Peste două zile, Logofătul al doilea îi înmână o anaforă pe o jumătate coală hârtie, în care era următoarele:

„Măria Ta

„Am cercetat și am hotărât: Stoica să plătească cinci sute lei lui Mihali; pentru care am și băut aldămaș la cârciuma lui Badaca”.¹⁾

— Mașalla! striga Ghica Vodă, smucind hârtia din mâna Logofătului și sărutându-o: O! de s’ar sfârși așa toate judecățile în domnia mea! Ascultă Logofete! Scrie îndată pe hârtia asta că întărim această hotărâre, și poruncim să nu se strămute în veci.

După ce a scris Logofătul, Domnul iscăli și Muhurdaru puse pecetea.

Actul acesta se păstrează și astăzi în arhivele Țării Românești”.

Trecând de la această savuroasă anecdotă, la pricina care ne interesează, putem să tragem o serie întregă de concluziuni asupra felului cum s’a purtat această judecată.

Astfel vedem că atunci când Luxandra Hagiica a pornit judecata la Starostia Abagiilor, Starostele a rânduit neguțator priceput în ale socotelilor spre a cerceta catastihul pe timpul când se urmase tovărășia între Hagi Enache și bărbatul ei Hagi Ivan. Vedem în acest cercetător de catastihuri pe actualul contabil expert numit de tribunale să lumineze judecata în afacerile negustorești.

---

¹⁾ Badaca avea pe atunci cea mai vestită cârciumă în București (nota lui Costache Negruți).

Este interesant de constatat din această carte de judecată că, în general, tovărășiile de negustori se făceau fără acte, „fără zapise” și ele se terminau cu bine, fără nici o judecată. În cazul nostru, tovărășia dintre Hagi Enache și Hagi Ivan ținuse 24 de ani în cel mai perfect acord al tovarășilor. Nu existase act de tovărășie și poate, nu s'ar fi ajuns la judecată, dacă unul din ei nu murea, nu intra o altă persoană în întreprindere și mai cu seamă, o femeie, de presupus, mai puțin cunoscătoare în ale negoțului.

După legiuirea Caragea care era în ființă la acea vreme, cel ce se împrumutase pe bani și la soroc nu plătise, putea oferi, fiind chemat în judecată, un garant, „Chezaș”, iar în acest caz, judecata acorda un termen din oficiu, după care, dacă datornicul nu plătea, însuș chezașul era dator să plătească. Astfel, vedem cum Ruxandra Hagiica cheamă pe Hagi Stama la Căpitanja de Lefegii (Corp de Portărei?) să-i plătească în baza zapisului, taleri 2.000. Hagi Stama prezintă judecății un chezaș pe bani, iar judecata acordă un nou soroc de 4 luni.

Tot astfel, trebuie să constatăm că Ruxandra Hagiica, nu s'a înfățișat, personal, în acest proces, ci „prin vechil”, adică printr'un procurator, administratorul său, Chir Ianache Polcovnic.

O constatare, deopotrivă de interesantă, este aceea referitoare la rolul preotului în afacerile civile. Astfel, vedem că, atunci când fata Ruxandrei se mărită, ginerele cere „prin mijlocirea duhovnicului” protopopul Grigorie, ca zestre, o vie cu pruni, iar duhovnicul, făcând această intervenție „arată știința lui pentru preț” ceiace constituie o certificare pe care justiția o ia

în seamă și o menționează în cartea de judecată.

Demn de reținut, relativ la moralitatea timpului de atunci, este și faptul că Hagi Stama a refuzat să depună jurământul, deși știa că nejurând, pierdea procesul, căci în cartea de judecată se zice: „că de va primi numitul Stama cartea de blestem, cum că acele datorii sunt adevărate și că nu s'a scăzut la socoteala lor înaintea zapisului, să rămâe bine scăzute, iar de nu, să rămâe zapisul a'l plăti deplin”.

În sfârșit, mai vedem că în apărarea sa pârâțul Stama, susține că via cu pruni nu aparține Ruxandrei „că i-a răpit-o din sân cu înșelăciune”. Adică o deține fără un just titlu, sau că „i-a dat-o în păstrare” sau în sfârșit, că „i-a dat-o amanet” pentru o datorie, deci gajul titlului, garanția pentru un împrumut.

Procesul a durat 2 ani.

Din conținutul cărței de judecată *), rezultă că rolul Marelui Logofăt era să raporteze Domnitorului mersul procesului ajuns în fața judecăței sale, fapt ce reiese din titulatura cărței de judecată „Prea Înălțate Doamne” cât și din conținutul ei care, în prima parte a sa, constituie un raport amănunțit asupra faptelor și probelor deduse în fața judecăței. Această procedură ne reamintește de rapoartele ce se alcătuiesc de către consilierii delegați, prealabile prezentării în fața instanței de recurs. În partea finală, raportul îmbracă încă și caracterul unei hotărâri judecătorești. Marele Logofăt pronunță hotărârea sa, după cuvintele „Găsesc cu cale” etc.

Recursul în fața Domnitorului privea nu nu-

---

*) Documentul a aparținut d-lui profesor N. Ionescu, fost Director al liceului Matei-Basarab și ne-a fost dăruit de d-sa.

mai condițiunile juridice în care se daseră hotărârile anterioare atacate, ci însuși fondul pricinii, fapt ce rezultă din considerațiunile referitoare la situațiunile de fapt supuse judecăței.

Partea finală a hotărârei domnești constituie ceea ce astăzi numim formula executorie adică, imputernicirea dată Vel Hatmanului de pe lângă Divanul Domnesc a aduce la îndeplinire hotărârea judecătorească rămasă definitivă.

1810
 1810
 1810

These are the things which have been done in the year 1810. The first thing which has been done is to have the land surveyed. The second thing which has been done is to have the land divided into lots. The third thing which has been done is to have the land sold. The fourth thing which has been done is to have the land settled. The fifth thing which has been done is to have the land improved. The sixth thing which has been done is to have the land cultivated. The seventh thing which has been done is to have the land planted. The eighth thing which has been done is to have the land harvested. The ninth thing which has been done is to have the land stored. The tenth thing which has been done is to have the land distributed. The eleventh thing which has been done is to have the land used. The twelfth thing which has been done is to have the land sold. The thirteenth thing which has been done is to have the land settled. The fourteenth thing which has been done is to have the land improved. The fifteenth thing which has been done is to have the land cultivated. The sixteenth thing which has been done is to have the land planted. The seventeenth thing which has been done is to have the land harvested. The eighteenth thing which has been done is to have the land stored. The nineteenth thing which has been done is to have the land distributed. The twentieth thing which has been done is to have the land used.

1810

1810
 1810

*Raportul Marelui Logofăt
cătrec Măria Sa Domnitorul*

= 020046904 =

PREA INALȚATE DOAMNE

Hagi Stama, Abagiu, nerămânând odihnit pe anaforalele ce s'au făcut; una a spătării, din anul trecut leat 1818 Iulie 14 și alta a D-lui Marelui Biv vel Logofăt Constantin Bălăceanu tot din anul trecut Decembrie 20, din luminata poruncă a Înălțimii Tale prin zapisu hătământesc, s'au înfățișat la Logofeție cu Luxandra Hagiinca prin vechil Chiru Ianache Polcovnic, și citând apoi anaforale de urmarea judecătii ce s'au străgănat făcându-i și osebită cercetare în ce chip mai adevărit de curgerea pricinii o arăt Înălțimii Tale. Hagi Enache fratele Stamăi jăluitarul cu Hagi Ivan soțul hagincăi au avut tovărășie ca 24 ani la prăvălia de abagerie fiind amândoi o pungă și o cheltuială, însă Hagi Ivan soțul hagincăi a fost fără de știință de carte, iar Enache Știind carte au ținut catastih în prăvălie la care tovărășie n'au avut zapise nici alți neguțători străini n'au știut ce fel li se urmează negoțul tovărășiilor. Sau și de vor fi avut zapise de față nu sunt. Iar că catastihele și capitalul soțului hagincăi au fost în mâna lui Enache și după moartea lui Enache au rămas

la Stama jălăitorul, și în vremea tovărășiilor au cumpărat cu bani din prăvălie o vie cu pruni ce se zice Prundul pe numele lui Hagi Enache au cumpărat și locul unui scaun de carne pe numele lui Hagi Ivan, au cumpărat și o prăvălie pe numele lui Hagi Enache; care prăvălie zice hagiica că au ținut-o tainită de dânsa și la leatul 1812 Decembrie 6 murind Hagi Ivan soțul hagiicăi s'au urmat tovărășia prăvăliilor de Hagi Enache, apoi la leatul 1813 în vremea ciumei murind și Hagi Enache de ciumă au rămas prăvăliile cu toată marfa în mâna și chivernisirea jălăitoru'ui Stama și la leatul 1814 April 23 arătând jălăitorul Hagi Stama că capitalul soțului hagiicăi este 17.000 talere au făcut atunci *contract de tovărășie* sub chivernisirea Stamăi și s'au urmat acea tovărășie până la leatul 1816 genarie în care vreme a tovărășii aceștia cu *contract* având hagiica față de măritat și ginerele cerând via cu pruni, prin mijlocirea protopopului Grigorie duhovnicul lor, au întocmit via cu Stama via cu pruni cea de tovărășie în taleri 5.000 însă jumătate partea Stamăi, iar duhovnicul au arătat, știința lui pentru preț și că au luat-o hagiica ca să o dea zestre, iar de jumătate sau de toată n'au știut, de pe care prelungindu-se măritișul fetei un an și mai mult au stăpânit într'acea vreme hagiica via, și apoi au dat-o zestre la leatul 1816 Iulie, care această tovărășie cu *contract* după arătarea lor s'au urmat până la leatul 1816 ghenarie și atunci socotindu-se între ei scăzând prețul viei cu pruni în taleri 3.000 ce zice că au mai dat hagiicăi rânduri, s'au ales din capitalul ei cu câștigul ce i-au arătat că mai are să ia taleri 8.000 pe care bani au dat Stama zapis la mâna hagiicăi cu soroc de 8

luni, să-i plătească pe lună câte taleri 1,000 și plătind dintr'înșii pe cei mai mulți s'au ales până la leatul 1817 ghenarie 30, că mai este dator Hagi Stama taleri 2,000 pe care au dat hagiicăi alt zapis cu soroc de 6 luni să-i plătească, care soroc trecând și nedându-i banii, au tras hagiica pe Stama la căpitania de lefegii să-i plătească unde la aceeași judecată, precum se vede scris în dosul zapisului lui i-au dat soroc de 4 luni cu chezaș ¹⁾ pe bani, după care s'au pornit hagi Stama în judecată zicând că ar fi având bani dați mai mulți și că via cu pruni rău au luat-o hagiica de au dat-o zestre că el zapis de vânzare n'au dat și sineturi vechi ale azelei vii cu pruni, uneori au zis că-i le-au hrăpit hagiica din sân cu înșelăciune, alteori că i le-au dat în păstrare, iar alte ori că i le-au dat amanet pentru datoria ce-i rămăsese. Pentru aceasta, spătăria i-au rânduit la stărostia neguțător de i-au socotit de când au făcut tovărășie amândoi și din ce au plătit au scăzut în tot prețul viei și au ales socoteala tot acești 2,000 cu zapis că este dator hagi Stama, dar au scăzut pe hagiica cu taleri 533 însă taleri 463 datorii dinaintea zapisului și taleri 70 că i-au dat hagiichei și alege să-i plătească hagiul taleri 1666, bani 114, iar hagiica n'au primit aceste condee, a se scădea zicând că la zapis s'au scăzut tot ce au avut dat și în urmă n'au mai luat nimic, apoi făcând stărostia și logofeția amărunte cercetări aducând de față și pe duhovnicul lor cum și din alte dovezi de mărturii și din catastihu cel scris cu slova mortului Hagi Enache s'au descoperit toate precum sunt arătate înapoi și s'au îndatorat Hagi

---

¹⁾ Se va vedea ce înseamnă chezași pe bani.

Stama a plăti acei taleri 2.000 după zăpis cu dobânda lor, iar pentru banii ce l-au scăzut starostea, din zăpis, după care a urmat și Spătăria, despre Hagi Stama, zice logofeția că cumi că acele datorji sunt adevărate și că nu s'a scăzut la socoteala lor înainte zăpisului, să rămâe bine scăzute, iar de nu, să rămâe zăpisul a-l plăti deplin așisderea și pentru prăvălia ce s'au descoperit iarăși cumpărată cu bani de tovrășie, îndatorește pe hagiul a da pe jumătate prețul acelei prăvălii, acum Hagi Stama nu avu altele a zice decât tot acelea ce le-au zis la departamentul spătăriei, și la Dumnealui biv vel Logofăt Constantin Bălăceanu, care fiind anerisite ¹⁾ cu drept cuvânt, și după pravila asemenea zic și eu ca să urmeze pentrucă la mijloc fiind tovrășie și datorii de bani și cumpărătoarea viei cu pruni mai dinainte carte, adică prețul viei s'au scăzut din capitalul hagiicai și cusurul ²⁾ desfacerii banilor s'au săvârșit prin zăpise și cel din urmă zăpis de talere 2.000 ce are hagiica fiind mărturisit că este făcut pe cecece au rămas dator după ce s'au socotit nu încape cercetări, după pravila pe cele desfăcute dinaintea zăpisului, așisderea și pentru via cu pruni, fiind iarăși mărturisit că hagiica au și stăpânit-o de atunci, au dat-o de zestre prin știrea hagiului și hagiul și-au tras banii din capitalul hagiicai ce-l avea în mână, după care nemai rămânând pricină de bănuială. Găsesc cu cale ca Hagi Stama să plătească banii după zăpis cum și prețul prăvălii jumătate și dumnealui Vel hatman să facă împlinire, iar hotărârea a venit la Măria Ta.

Mare Logofăt . . . 1819 Maiu 9

---

¹⁾ anulată (hotărârea de mai înainte).

²⁾ restul.

*Anaforaua Domnească
și formula executorie*

Pe această anaforă a logofeției de Țara de Sus nerămăind odihnit Hagi Stama abagiu D-lui Velhatman al divanului l'au înfățișat și la Divan înaintea Domniei mele unde intrând și Domnia mea în cercetarea pricinii văzând că n'au avut Hagi Stama altele apovlîsi ¹⁾ decât tot acelea ce le-au povlîsit și la logofeție cerând a-i încredința Hagiica prin blestem că nu i-au spus soțul său Hagi Ivan că au rădicat bani din prăvălie la facerea caselor taleri 7140 și alți taleri 7.500 pentru arenda unei moșii și alți bani pentru altele și atunci va rămânea păgubit căruja i s'a zis că de vreme ce în urma morței fratelui său Hagi Ianache au descurcat socotelile și prin zapisul său au ales capitalul Hagiului talere 17.000 făcând tovărășie cu Ianache, un an și jumătate până la leatul 1816 ghenarie când stricându-se tovărășia au dat hagiichii moșia cu via cu pruni și din bani și pentru cusur de talere 8.000, dând la mâna hagiinchii zapise ca să-i plătească cu soroc, au dovedit cu darea zapisului că s'au mulțumit pe socoteala ce s'au făcut și s'au cu-

---

¹⁾ a pune jurământ părții adverse.

noscut de dator acei bani din care plătiind cei
mai mulți, au rămas până la leat 1816 ghe-
narje 30, talere 2,000, pe care i-au dat alt
zapis care însuși nu-l tăgădui în divan și că
acesta iarăși au mai întărit mulțumirea sa și
nu mai are loc acum provlîca ce face. Drept
acea anafora acestei al Logofeji fiind dreaptă
și cu cele ce am întărit Domnia mea întru tot
și poruncesc Domnîei Tale vel hatmane al di-
vanului să faci îndeplinirea haginchiei de la
Stama cu mijlocul ce să arată mai jos într'a-
ceastă anaforă.

1820 April 5
Mare Logofăt

Pecetea
Domnească

VERIFICAT
2017

VERIFICAT
2007

VERIFICAT
2017